EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 25.10.2010
COM(2010) 606 galīgā redakcija

2010/0300 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

lai noslēgtu Nolīgumu par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. Eiropas Savienībā jau ilgstoši spēkā ir tiesību akti ES ūdeņu aizsardzības jomā, sākot no izveides pirmsākumiem 1970. gados un beidzot ar 2000. gada Ūdens pamatdirektīvu (ŪPD)[1], kas nosaka mērķi aizsargāt visus ūdeņus (upes, ezerus, gruntsūdeņus un piekrastes ūdeņus) un paredz saskaņot pūliņus kopīgos upju baseinos pāri administratīvajām un politiskajām robežām. Saskaņā ar ŪPD, ja upju baseini sniedzas ārpus Savienības teritorijas, dalībvalstis cenšas panākt pienācīgu saskaņošanu ar attiecīgajām trešām valstīm, lai sasniegtu ŪPD mērķus visā upju baseinu apgabalā[2]. Ja saskaņošanu veic starptautiska nolīguma veidā, Eiropas Savienības kā Puses līdzdalība ir vajadzīga, ciktāl nolīgums attiecas uz jautājumiem, kas ir Savienības kompetencē.

2. Komisija 2006. gadā no Padomes saņēma atļauju, balstoties uz EK līguma 175. pantu un 300. panta 1. punktu, attiecībā uz jautājumiem, kas ir Kopienas kompetencē, Eiropas Kopienas vārdā piedalīties sarunās, kuru mērķis ir noslēgt starptautiskus nolīgumus par upju baseiniem, attiecībā uz upju baseiniem, kas cita starpā ir kopīgi Grieķijai, no vienas puses, un Albānijai, Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai un/vai Turcijai, no otras puses[3].

3. Saskaņā ar 2000. gada 2. februāra deklarāciju Prespas ezera valstis[4] Prespas parku noteica par pārrobežu aizsargājamo teritoriju, un tā ir pirmā pārrobežu aizsargājamā teritorija Dienvidaustrumeiropā. Prespas ezeri un to apkārtne ir unikāla dabas teritorija ar lielu ekoloģisko vērtību, kuru var saglabāt tikai ar holistisku pieeju baseinu līmenī.

4. Pastiprināta sadarbība, balstoties uz starptautiskiem nolīgumiem, kas ir līdzīgi spēkā esošajām veiksmīgajām konvencijām, piemēram, par Donavas upes aizsardzību[5] un Reinas upes aizsardzību[6], palīdz dalībvalstīm pilnībā un efektīvi īstenot ES tiesību aktus ūdens aizsardzības jomā un veicina vienotu izpratni un kopīgas prioritātes ar trešām valstīm attiecībā uz pieejamo finansēšanas instrumentu izmantošanu.

5. Sarunās par Prespas parka aizsardzības un ilgtspējīgas attīstības nolīgumu piedalījusies Eiropas Komisija, Grieķija, Albānija un Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, un šis nolīgums uzlabo pašreizējo sadarbību šajā jomā, vienlaikus saglabājot iespējas palīdzēt sekmīgi īstenot ŪPD.

   Tāpēc Savienībai būtu jānoslēdz Nolīgums par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, OV L 327, 22.12.2000.

2 Direktīvas 2000/60/EK 3. panta 5. punkts.

3 Padomes 2006. gada 27. jūnija Lēmums par Eiropas Kopienas piedalīšanos sarunās, kuru mērķis ir noslēgt starptautiskus nolīgumus par upju baseiniem, lai uzlabotu sadarbību attiecībā uz tādiem Eiropas upju baseiniem, kas dalībvalstīm un trešām valstīm ir kopēji.

4 Albānija, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika un Grieķija.

5 Padomes 1997. gada 24. novembra Lēmums, ar ko noslēdz Konvenciju par sadarbību Donavas upes aizsardzībā un pastāvīgā izmantošanā, OV L 342, 12.12.1997.

6 Padomes 2000. gada 7. novembra Lēmums, ar ko Kopienas vārdā noslēdz Konvenciju par Reinas upes aizsardzību, OV L 289, 16.11.2000.

2010/0300 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

(…),

lai noslēgtu Nolīgumu par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[7],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu[8],

tā kā:

(1) ES Ūdens pamatdirektīva[9] paredz, ka gadījumā, ja upju baseini sniedzas ārpus Kopienas teritorijas, dalībvalstīm jācenšas panākt pienācīgu saskaņošanu ar attiecīgajām trešām valstīm, lai sasniegtu minētās direktīvas mērķus visā upju baseinu apgabalā.

(2) Padome 2006. gada 27. jūnijā pieņēma lēmumu[10], ar ko Komisiju pilnvaro Eiropas Kopienas vārdā risināt sarunas, kuru mērķis ir noslēgt starptautiskus nolīgumus par upju baseiniem, lai uzlabotu sadarbību attiecībā uz tādiem Eiropas upju baseiniem, kas konkrētām dalībvalstīm un trešām valstīm ir kopēji.

(3) Prespas ezeri un to apkārtne ir unikāla dabas teritorija ar lielu ekoloģisko vērtību, kuru var saglabāt tikai ar holistisku pieeju baseinu līmenī.

(4) Sarunās par Prespas parka aizsardzības un ilgtspējīgas attīstības nolīgumu ir piedalījusies Eiropas Komisija, Grieķija, Albānija un Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, un šis nolīgums uzlabo pašreizējo sadarbību šajā jomā, vienlaikus saglabājot iespējas palīdzēt sekmīgi īstenot ES Ūdens pamatdirektīvu.

---

7 OV C […], […], […]. lpp.

8 OV C […], […], […]. lpp.

9 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, OV L 327, 22.12.2000.

10 Padomes 2006. gada 27. jūnija Lēmums par Eiropas Kopienas piedalīšanos sarunās, kuru mērķis ir noslēgt starptautiskus nolīgumus par upju baseiniem, lai uzlabotu sadarbību attiecībā uz tādiem Eiropas upju baseiniem, kas dalībvalstīm un trešām valstīm ir kopēji.

(5) Nolīgums būtu jānoslēdz,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo noslēdz Nolīgumu par Prespas parka aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību.

Noslēdzamā nolīguma teksts ir pievienots šā lēmuma pielikumā.

2. pants

Padomes priekšsēdētājs ieceļ personu, kura ir pilnvarota Eiropas Savienības vārdā sniegt nolīguma 18. pantā paredzēto paziņojumu, lai paustu Eiropas Savienības piekrišanu uzņemties šā nolīguma saistības.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Nolīguma spēkā stāšanās datumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

[…],

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
[...]

PIELIKUMS

Nolīgums par Prespas parka

aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību

To trīs valstu vides ministrijas, kurām ir kopīga Prespas ezeru teritorija, un Eiropas Savienība, turpmāk "Puses",

ņemot vērā šo triju valstu premjerministru 2000. gada 2. februāra Deklarāciju par Prespas parka izveidi un Prespas ezeru un to apkārtnes vides aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību,

atsaucoties uz Prespas ezeru baseina valstu premjerministru kopīgo paziņojumu, kas sagatavots 2009. gada 27. novembrī Pili,

ņemot vērā to, ka Prespas ezeri un to baseins ir unikāla dabas teritorija, kurai no ģeomorfoloģiskā, ekoloģiskā, bioloģiskās daudzveidības un kultūras viedokļa ir starptautiska līmeņa nozīme kā svarīgam biotopam daudzu retu un/vai endēmisku faunas un floras sugu saglabāšanai, kā pasaules līmenī apdraudētu putnu ligzdošanas vietai un kā nozīmīga arheoloģiskā un tradicionālā mantojuma vietai,

atzīstot šo valstu kopīgo atbildību par Prespas ezeru baseina ekosistēmas un tās komponentu, kā arī tā dabiskā skaistuma saglabāšanu kā pamatu tā iedzīvotāju ekonomiskajai un sociālajai labklājībai un ekonomiskās (tostarp lauksaimniecības, zvejniecības un tūrisma) attīstības iespēju radīšanai,

pārliecinātas, ka tikai ar holistisku pieeju baseina līmenī tās var nodrošināt un saglabāt Prespas ezeru baseina bioloģisko daudzveidību, galvenās funkcijas un labumus, ko tas sniedz cilvēkam,

apzinoties, ka ar valstu atsevišķu rīcību nepietiek, lai saglabātu Prespas ekosistēmas un tās kultūras mantojumu un vienlaikus uzlabotu tās iedzīvotāju dzīves līmeni,

vēloties uzlabot sadarbību starp kompetentajām iestādēm un iesaistītajām personām trijās valstīs, lai saglabātu un aizsargātu Prespas ezeru baseina unikālās ekoloģiskās vērtības un novērstu un/vai apturētu baseina biotopa degradācijas iemeslus, kā to paredz premjerministru 2000. gada 2. februāra deklarācija,

apņēmušās izpētīt piemērotas apsaimniekošanas metodes Prespas ezeru ūdeņu un saldūdens ekosistēmu ilgtspējīgai izmantošanai un aizsardzībai, kā to paredz premjerministru 2000. gada 2. februāra deklarācija, un saskaņā ar ES Ūdens pamatdirektīvas 2000/60/EK un saistīto direktīvu prasībām,

apzinoties, ka šī teritorija izsenis ir cilvēka izmantota, un tradicionālo lietojumu saderību ar dabas aizsardzību,

apstiprinot šo valstu apņemšanos nodrošināt Prespas ezeru baseina ilgtspējīgu attīstību, ko iespējams īstenot saskaņotā veidā ar pārrobežu sadarbību saskaņā ar Eiropas Savienības integrācijas procesa principiem,

ņemot vērā Drinas dialogu, kas tika uzsākts 2009. gadā starp kompetentajām iestādēm un iesaistītajām personām, lai panāktu vienotu redzējumu par Drinas baseina ilgtspējīgu apsaimniekošanu un pārrobežu sadarbības veicināšanu,

ņaturot prātā spēkā esošos to starptautisko juridisko instrumentu attiecīgos noteikumus vides aizsardzības jomā, kam tās ir līgumslēdzējas puses vai parakstītājas,

ņaturot prātā spēkā esošos divpusējos nolīgumus starp Pusēm attiecībā uz sadarbību vides aizsardzības un ilgtspējīgas attīstības jomā,

ņaturot prātā, ka viena no Pusēm ir Eiropas Savienības dalībvalsts, viena ir ES kandidātvalsts un viena ir potenciāla ES kandidātvalsts un ka pēdējās divas valstis ar ES ir noslēgušas arī Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu,

ņatzīstot triju valstu Pušu valsts un nevalstisko organizāciju atšķirīgās, taču papildinošās iespējas attiecībā uz Prespas parka saglabāšanu un apsaimniekošanu,

ņemot vērā pieredzi, kas kopš 2000. gada pagaidu koordinācijas komitejas un tās sekretariāta darbības rezultātā gūta no trīspusējās sadarbības Prespas parka ietvaros,

ņemot vērā Stratēģisko Prespas parka ilgtspējīgas attīstības rīcības plānu, kas izstrādāts pagaidu koordinācijas komitejā un tās sekretariātā,

ņir vienojušās par turpmāko.

Pirmā daļa – Vispārīgi noteikumi

1. pants – Definīcijas

Šajā nolīgumā:

- "Prespas parks" ("parks") ir ģeogrāfisks apgabals, kas atrodas to trīs valstu teritorijā, kurām ir kopīgs Prespas ezeru baseins, kurš ietver virszemes ūdeņus un pareizi iedalītus gruntsūdeņus, un kas saskaņā ar 2000. gada 2. februāra deklarāciju noteikts par pārrobežu aizsargājamo teritoriju,

- "pārrobežu ietekme" ir jebkāda ietekme uz vidi, kas konstatēta Puses jurisdikcijā esošā teritorijā, tostarp nelabvēlīga ietekme uz cilvēka veselību un drošību, floru, faunu, augsni, gaisu, ūdeni, klimatu, ainavu un vēstures pieminekļiem vai citām fiziskām konstrukcijām vai šo faktoru mijiedarbība, kā arī šo faktoru izmaiņu radītā ietekme uz kultūras mantojumu vai sociālekonomiskajiem apstākļiem, ko izraisa pārmaiņas, kuru fiziskā izcelsme pilnībā vai daļēji atrodas teritorijā, kas ir citas Puses jurisdikcijā.

2. pants – Nolīguma mērķis

Puses sadarbojas, lai nodrošinātu integrētu ekosistēmas aizsardzību un Prespas parka ilgtspējīgu attīstību, tostarp integrētu upes baseina apsaimniekošanas plānu izstrādi, saskaņā ar starptautiskajiem un Eiropas Savienības standartiem.

Otrā daļa – Sadarbības principi

3. pants – Pamatpienākumi

1. Nolīguma 2. pantā noteikto mērķu izpildīšanai Puses veic vajadzīgos pasākumus un izmanto labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, atsevišķi vai sadarbībā, balstoties uz suverēnu vienlīdzību, teritoriālo integritāti, abpusēju izdevīgumu un labticību, lai

a) apdomīgi pārvaldītu Prespas ezeru ūdens kvalitāti un kvantitāti, īpašu uzmanību pievēršot abu ezeru ūdens līmenim;

b) novērstu, kontrolētu un samazinātu piesārņojumu Prespas ezeru ūdeņos;

c) aizsargātu un saglabātu parka bioloģisko daudzveidību, jo īpaši aizsargājot endēmiskās, retās, apdraudētās vai izzūdošu floras un faunas sugas un atjaunojot un apsaimniekojot jutīgos biotopus, kā arī ekosistēmas un ekosistēmu pakalpojumus, balstoties uz starptautiskiem un ES tiesību aktiem, tostarp Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK, un ES politiku bioloģiskās daudzveidības jomā;

d) aizsargātu augsni no erozijas, noplicināšanas, infekcijām un piesārņojuma;

e) nodrošinātu, veicinātu un kontrolētu apdomīgu Prespas parka dabas resursu izmantošanu un ilgtspējīgu attīstību;

g) nepieļautu svešu dzīvnieku un augu sugu ieviešanos un vairošanos;

h) efektīvi regulētu darbības, kas rada vai var radīt negatīvu ietekmi uz Prespas ezeriem , ar mērķi novērst vai līdz minimumam samazināt šādu ietekmi.

2 Šajā nolūkā Puses:

a) izstrādā un ievieš integrētus apsaimniekošanas plānus un programmas parka aizsardzībai un ilgtspējīgai attīstībai saskaņā ar stratēģisko rīcības plānu Prespas parka ilgtspējīgai attīstībai;

b) izstrādā saskaņotas stratēģijas teritoriālajiem, pilsētbūvniecības un citu zemes izmantojuma veidu plāniem, kā arī aizsargājamās teritorijas apsaimniekošanas plānus, lai nodrošinātu sateces baseina teritorijas apsaimniekošanu saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības principu un pastiprinātu aizsardzību, kas jānodrošina parkam, balstoties uz starptautiskiem un ES tiesību aktiem, tostarp Direktīvu 92/43/EEK un Direktīvu 2009/147/EK;

c) apstiprina un godīgi piemēro vides standartus un kritērijus attiecībā uz sateces baseinu, kā aprakstīts 4. pantā;

d) pieņem un īsteno juridiskos, administratīvos, ekonomiskos, finansiālos un tehniskos pasākumus ar mērķi nodrošināt:

i) ciktāl tas iespējams, ilgtspējīgas lauksaimniecības un mazietekmējošas lopkopības metožu izmantošanu, balstoties uz teritorijas noslodzes kapacitāti un zvejas noteikumiem, kas saderīgi ar apdomīgas izmantošanas jēdzienu,

ii) mājsaimniecības un lauksaimniecības atkritumu apsaimniekošanu saskaņā ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem,

iii) ceļu un sakaru tīklu un citu sociālās infrastruktūras un pakalpojumu uzlabošanu un modernizāciju tādā veidā, kas ir saskaņā ar bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, aizsargājamo zonu saglabāšanu un Prespas parka ilgtspējīgu attīstību;

e) atvieglo regulāru ideju apmaiņu starp Pusēm, saglabā tradicionālo arhitektūru un pieminekļus, izstrādā un īsteno kopīgu stratēģiju tūrisma veicināšanai parkā un uzlabo sabiedrības informētību un izglītotību vides jomā kā līdzekli vietēja mēroga risinājumu panākšanai;

f) veicina pilnīgu un efektīvu sateces baseina iedzīvotāju tiesību izmantošanu attiecībā uz piekļuvi vides informācijai, publisku dalību lēmumu pieņemšanā vides jautājumos un piekļuvi jurisdikcijai šādos jautājumos;

g) izveido un uztur efektīvu, uz kopēju standartu balstītu uzraudzības sistēmu, lai novērotu, apsaimniekotu un kontrolētu ezeru un to sateces baseina stāvokli no vides viedokļa;

h) ārkārtas situācijas gadījumā pieņem kopējus pasākumus, lai šādu situāciju ātri novērtētu un mazinātu.

4. pants – Vides standarti un kritēriji

1. Šā nolīguma Puses ar 10. pantā aprakstītās komitejas palīdzību nosaka precīzus kritērijus, standartus, ierobežojumus un mērķus parka aizsardzībai, saglabāšanai un attīstībai saskaņā ar 2. pantā noteiktajiem mērķiem.

2. Šim nolūkam Puses veic attiecīgus pasākumus, lai:

a) izpildītu juridiskās saistības, kas izriet no starptautiskajām un ES normām un standartiem ezeru un to sateces baseina aizsardzībai un saglabāšanai;

b) attiecīgos valsts standartus un kritērijus vides jomā pielāgotu vietējiem apstākļiem un baseina vajadzībām;

c) pieprasītu izmantot labāko pieejamo tehnoloģiju un mūsdienīgu praksi vides jomā.

5. pants – Ilgtspējīga ūdens resursu apsaimniekošana

Puses vienojas sadarboties Prespas parka ūdens resursu ilgtspējīgas apsaimniekošanas jomā. Tas ietver integrētu virszemes ūdens un gruntsūdens resursu apsaimniekošanu baseina līmenī, balstoties uz Direktīvu 2000/60/EK un saistītām direktīvām, kas nodrošinās:

a) pietiekamu pienācīgas kvalitātes ūdens daudzumu izmantošanai kā dzeramo ūdeni;

b) pietiekamu pienācīgas kvalitātes ūdens daudzumu dabisko ūdens ekosistēmu, tostarp mitrāju, un to funkciju saglabāšanai, aizsardzībai un, vajadzības gadījumā, atjaunošanai.

c) pietiekamu pienācīgas kvalitātes ūdens daudzumu citiem likumīgiem lietojumiem, kas uzlabo vietējās sabiedrības ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo attīstību, ņemot vērā nepieciešamību pielāgoties varbūtējai klimata pārmaiņu radītajai ietekmei;

d) tās negatīvās ietekmes reabilitēšanu un mazināšanu, ko radījusi iepriekšēja hidroloģiska rakstura iejaukšanās, īpašu uzsvaru liekot uz upes Devolli – Prespas mazā ezera sistēmu;

e) aizsardzību pret ūdens destruktīvo ietekmi (plūdi, erozija u. c.), izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus;

f) dažādu lietojumu rezultātā radušos interešu konfliktu atrisināšanu un

g) izveidojamās ūdens resursu apsaimniekošanas sistēmas efektīvu kontroli.

Šim nolūkam Puses izveidos darba grupu ūdens resursu jautājumos, kā noteikts 14. pantā.

6. pants – Datu un informācijas apmaiņa

Lai palīdzētu sasniegt efektīvu Prespas parka aizsardzību, Puses izveido oficiālu sistēmu regulārai informācijas apmaiņai starp šo valstu kompetentajām iestādēm, tostarp apmaiņai ar:

a) kvalitatīviem un kvantitatīviem datiem par ūdeni, ūdens ekosistēmām un nozīmīgiem biotopiem un sugām;

b) pieredzi, kas gūta, piemērojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus un pētniecības un izstrādes rezultātus mitrāju aizsardzības un ūdens apsaimniekošanas jomā, un īstenojot pasākumus piesārņojuma novēršanai, samazināšanai un kontrolei.

7. pants – Pārrobežu ietekme

Puses sadarbojas, lai vienotos par pasākumiem, kas paredzēti, lai nodrošinātu vides un jo īpaši ūdens resursu integritāti parka iekšienē un likvidētu vai mazinātu cilvēka darbību rezultātā radīto pārrobežu ietekmi uz vidi. Konkrētāk, Puses sadarbojas, lai šai teritorijai izstrādātu un piemērotu pienācīgas ietekmes uz vidi novērtējuma procedūras saskaņā ar Espo konvenciju par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā, kam tās ir Puses.

8. pants – Sadarbība ar starptautiskām organizācijām un līdzekļu devējiem

Īstenojot šo nolīgumu, Puses meklē partnerus vietējā, valsts un starptautiskā mērogā un jo īpaši sadarbojas ar:

– Ramsāres konvenciju un *MedWet* iniciatīvu,

– Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programmu (*UNDP*),

– Pasaules Vides fondu (*GEF*),

– divpusējiem līdzekļu devējiem, kas darbojas šajā reģionā, piemēram, *KfW, GTZ* un *SDC*,

– Apvienoto Nāciju Organizācijas Izglītības, zinātnes un kultūras organizāciju (*UNESCO*),

– Starptautisko Dabas un dabas resursu aizsardzības savienību (*IUCN*),

– Eiropas Savienības iestādēm

– un citiem.

Trešā daļa – Sadarbības mehānismi

9. pants – Augsta līmeņa segments

Trīs valstu Pušu vides ministri un ES pārstāvji regulāri tiekas, lai izskatītu virzību šā nolīguma īstenošanā un 2. pantā noteikto mērķu sasniegšanā, izskatītu Prespas parka apsaimniekošanas komitejas un tai pakļauto struktūru darbu, izveidotu plānu kopīgiem pasākumiem Prespas parkā un sniegtu politiskas norādes. Šīs sanāksmes organizē vismaz vienu reizi divos gados, ja vien Puses nav nolēmušas citādi, vai pēc Puses rakstveida pieprasījuma, vietā, ko izraugās pēc trīs valstu Pušu rotācijas principa.

10. pants – Prespas parka apsaimniekošanas komiteja

1. Lai nodrošinātu efektivitāti šajā nolīgumā norādīto mērķu un saistību sasniegšanā, Puses izveido Prespas parka apsaimniekošanas komiteju.

2. Prespas parka apsaimniekošanas komitejai ir starptautiska daudzpusējas iestādes tiesībspēja, kas vajadzīga, lai pildītu tās funkcijas, tostarp uzturētu attiecības ar līdzekļu devējiem ar mērķi nodrošināt projektus un līdzekļus, kas tiks izmantoti šā nolīguma īstenošanai.

3. Prespas parka apsaimniekošanas komitejai ir šāds sastāvs:

   a) viens vides ministrijas pārstāvis no katras valsts Puses un viens Eiropas Savienības pārstāvis;

   b) viens Prespas reģiona vietējās sabiedrības pārstāvis no katras valsts Puses;

   c) viens tādas vides nevalstiskās organizācijas (VNO) pārstāvis no katras valsts Puses, kas veic nozīmīgas vietēja mēroga darbības Prespas parkā;

   d) viens aizsargājamās teritorijas vietējo apsaimniekošanas iestāžu pārstāvis no katras valsts Puses;

   e) viens pastāvīgs novērotājs no Konvencijas par mitrājiem (Ramsāres konvencijas) *MedWet* iniciatīvas;

   f) viens pastāvīgs novērotājs no Ohridas Apsaimniekošanas komitejas.

   Pušu pārstāvjus Komitejā oficiāli ieceļ trīs mēnešu laikā no šā nolīguma spēkā stāšanās dienas.

4. Komiteja tiekas regulāri (divas reizes gadā). Ārkārtas komitejas sanāksmes rīko pēc jebkuras Puses pieprasījuma.

5. Katru kalendāro gadu regulāro sanāksmju norises vietu izraugās pēc valstu Pušu rotācijas principa. Tāpēc divas secīgas parastās sanāksmes rīko katrā valstī ik pēc trim gadiem. Vēlams, lai regulāro sanāksmju norises vieta būtu Prespas reģionā.

6. Sanāksmes vada tās valsts Puses pārstāvis, kurā sanāksme tiek organizēta. Sanāksmju vadīšanas periodā ievēro 5. punktā minēto ikgadējās rotācijas principu.

7. Komitejas darba valoda ir angļu valoda.

8. Pirmajā sanāksmē komiteja apstiprina tās iekšējos organizācijas un procedūras noteikumus.

9. Komiteja tās sanāksmēs var uzaicināt piedalīties ekspertus atkarībā no sanāksmē izskatītā temata un īpašu jautājumu risināšanai var izveidot darba grupas, kurās piedalās eksperti un oficiāli pārstāvji. Atbilstoši šim nolīgumam (14. pants) pirmo darba grupu izveido ūdens apsaimniekošanas jautājumos.

10. Pēc četriem gadiem no komitejas darbības uzsākšanas Prespas parka Apsaimniekošanas komitejas darbību un efektivitāti izskata 9. pantā minētais Augsta līmeņa segments un, ja vajadzīgs, komitejas sastāvu un pilnvaras pielāgo saskaņā ar šā nolīguma 17. pantu.

11. pants – Apsaimniekošanas komitejas funkcijas

Prespas parka apsaimniekošanas komitejas pienākumi ir šādi.

1. Uzraudzīt un koordinēt pasākumus, kas veikti Prespas parka aizsardzības un ilgtspējīgas attīstības nolūkā, īstenojot šo nolīgumu un stratēģisko rīcības plānu Prespas parka ilgtspējīgai attīstībai.

2. Identificēt un ieteikt Pusēm un citām iesaistītajām personām nākamos soļus un vajadzīgo rīcību, pasākumus un darbības šā nolīguma īstenošanai un aicināt tās sadarboties, lai saskaņotu un īstenotu kopīgus projektus. Konkrētāk, komiteja palīdz Pusēm īstenot šo nolīgumu un stiprināt tā efektivitāti, sniedzot ieteikumus un atzinumus šādos jautājumos:

   a) to standartu, vides kritēriju un prasību izstrāde un piemērošana, kas būs par pamatu tam, lai panāktu ezeru un to sateces baseina integrētu aizsardzību un ilgtspējīgu attīstību;

   b) sateces baseina reglamentējošās sistēmas, tostarp teritoriālo plānu un aizsargājamās teritorijas noteikumu un apsaimniekošanas plānu, realizācija;

   c) tādu Prespas parkā īstenojamo stratēģiju, integrētu apsaimniekošanas plānu un programmu izstrāde un piemērošana, kas ietekmē vai var ietekmēt šā nolīguma mērķu sasniegšanu;

   d) efektīva monitoringa programmas piemērošana, lai novērotu, pārvaldītu un kontrolētu vides stāvokli un virszemes ūdens un gruntsūdens objektu statusu;

e) prioritāro virzienu un zinātnisko pētījumu un pētniecības programmu noteikšana Prespas parka aizsardzībai un ilgtspējīgai attīstībai un ekspertu informācijas publicēšanas veicināšana;

f) ar Prespas ezeru teritoriju saistītās vides informācijas apkopošana, sagatavošana un publicēšana;

g) valsts, nevalstisko organizāciju un citu iesaistīto personu dalības veicināšana ezeru un to sateces baseina aizsardzībā.

3. Atvieglot pārrobežu plānošanas un darbību saskaņošanu, ko veic aizsargājamās teritorijas vietējās apsaimniekošanas struktūras trīs iesaistītajās valstīs.

4. Novērtēt notiekošo darbību rezultātus saskaņā ar 2. pantā paredzētajiem mērķiem un plaši izplatīt gūtos secinājumus.

5. Būt par vadošo struktūru Pasaules Vides fondam un citām līdzīgām programmām un projektiem, kas attiecas uz parku.

6. Identificēt un ierosināt iespējamos valsts, Eiropas un starptautiska līmeņa finansējuma avotus vajadzīgajai rīcībai, pasākumiem un projektiem.

7. Apkopot pieejamo informāciju par ezeriem un to sateces baseinu, pieprasīt un saņemt priekšlikumus no valsts iestādēm, struktūrām un nevalstiskajām organizācijām, lai uzlabotu komitejas darbu un pastiprinātu Pušu saistības nolīguma īstenošanā.

8. Sagatavot un publicēt ikgadēju ziņojumu par Prespas parka vides stāvokli, kurā iekļauj vienu sadaļu, kurā raksturots komitejas darbs.

9. Sadarboties ar Ohridas apsaimniekošanas komiteju, iegūt novērotāja statusu tās sanāksmēs un koordinēt rīcību, lai gūtu vislabākos rezultātus plašāka reģiona aizsardzībā un ilgtspējīgā attīstībā.

10. Sniegt atbilstošu ieguldījumu sarunu dialoga procesā attiecībā uz paplašinātā Drinas baseina ilgtspējīgu apsaimniekošanu.

11. Sniegt ieguldījumu Pušu un starptautiskās kopienas resursu mobilizācijā, lai, vajadzības gadījumā, pārvaldītu riskus un mazinātu negatīvo ietekmi tādos neparedzētos gadījumos kā, piemēram, plūdi, mežu ugunsgrēki un citas dabas vai antropogēnas katastrofas, kā arī aizsargātu parka jutīgās ekosistēmas, to funkcijas un pakalpojumus no klimata pārmaiņu radītās ietekmes.

12. pants – Apsaimniekošanas komitejas lēmumi

1. Komiteja pieņem lēmumus vienprātīgi. Ja vienprātība netiek panākta, jautājumu nosūta izskatīšanai Augsta līmeņa segmentam.

2. Komiteja nosūta ieteikumus Pusēm.

3. Katra Puse īsteno komitejas ieteikumus saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un regulāri ziņo komitejai par veiktajiem pasākumiem šo ieteikumu īstenošanai.

4. Gadījumā, ja Puse nespēj vai tikai daļēji spēj īstenot kādu no komitejas ieteikumiem, tā informē komiteju, paskaidro neīstenošanas iemeslus un ierosina īstenošanas kārtību un termiņus.

5. Komiteja uztur reģistru par pieņemtajiem lēmumiem.

13. pants – Sekretariāts

1. Komitejai pienākumu izpildē palīdz tai pakļauta tehniska struktūra – sekretariāts.

2. Sekretariātā ir trīs personas, viena no katras valsts Puses, ko ieceļ vides ministrija, un sekretariātu vada eksperts pārrobežu sadarbības jautājumos par aizsargājamām teritorijām un upju baseinu apsaimniekošanu, kuru komiteja izraugās starptautiska konkursa kārtībā.

3. Sekretariāta darba pamatā ir Apsaimniekošanas komitejas lēmumi, un to pārrauga komitejas priekšsēdētājs.

4. Sekretariāts budžeta pieejamības robežās veic šādus konkrētus uzdevumus:

   a) sagatavo Prespas parka Apsaimniekošanas komitejas ikgadējo darba plānu kopā ar detalizētu budžetu un specializētus darba plānus (piemēram, komunikācijas plānu) ar detalizētiem budžetiem un atskaiti par šo plānu īstenošanu;

   b) sagatavo vai palīdz sagatavot sanāksmes, ko rīko šā nolīguma ietvaros;

   c) sekmē apspriedes par politiku un citiem ar šo nolīgumu saistītiem svarīgiem jautājumiem starp iesaistītajām personām, un darba grupu un/vai ekspertu grupu apspriedes politikas veidošanas un tehniskā līmenī;

   d) ievāc, novērtē un izsūta datus un informāciju par tiesību aktiem, pasākumiem un darbībām, kam ir vai varētu būt būtiska ietekme uz 2. pantā minēto mērķu sasniegšanu;

   e) sagatavo atskaites par kopīgiem projektiem;

   f) apkopo, novērtē, publicē un veicina zinātnisko pētniecību un sadarbību Prespas parkā;

   g) sazinās un rīko sanāksmes ar līdzekļu devējiem; sagatavo vai palīdz sagatavot projektu dokumentus;

   h) tulko svarīgākos dokumentus; sniedz tehnisku un administratīvu atbalstu vietējās sabiedrības pārstāvjiem;

   i) pārstāv komiteju starptautiskos forumos;

   j) veic citus komitejas noteiktos uzdevumus.

5. Sekretariāta atrašanās vieta uz četriem gadiem pēc rotācijas principa vai līdz brīdim, kad par to citādi nolemj komiteja, ir *Agios Germanos* (Grieķija).

6. Komiteja ir pilnvarota noslēgt ar mītnes valsti atrašanās vietas nolīgumu par sekretariāta funkciju pildīšanu.

14. pants – Darba grupa ūdens resursu apsaimniekošanas jautājumos

1. Prespas parka Apsaimniekošanas komiteja izveidos darba grupu ūdens resursu apsaimniekošanas jautājumos saskaņā ar 10. panta noteikumiem.

2. Valstis Puses pēc apspriešanās izraugās par šīs darba grupas locekļiem iestādes un struktūras, kas ir kompetentas ūdens resursu apsaimniekošanas jautājumos tajā Prespas parka daļā, kas ir to teritorijā, un par šādu izraudzīšanos informē Prespas parka Apsaimniekošanas komitejas priekšsēdētāju.

3. Darba grupa ūdens resursu apsaimniekošanas jautājumos ierosinās ieteikumus, balstoties uz integrētas upju baseinu apsaimniekošanas principiem, kā atspoguļots ES Ūdens pamatdirektīvā (2000/60/EK), lai tos pieņemtu Apsaimniekošanas komiteja.

4. Darba grupas īpašos uzdevumus un pilnvaras nosaka valstu Pušu savstarpējās apspriedēs.

5. Darbības izmaksas, kas radušās Darba grupai ūdens resursu apsaimniekošanas jautājumos (piedalīšanās sanāksmēs vai to organizēšana), četrus gadus pēc šī nolīguma stāšanās spēkā sedz Grieķijas Vides, enerģētikas un klimata pārmaiņu ministrija.

15. pants – Kopīgo struktūru izdevumi

1. Prespas parka Apsaimniekošanas komitejas darba plāna īstenošanu finansē ar regulārām ikgadējām iemaksām, ko veic Puses, un no citiem avotiem.

2. Katra Puse principā sedz izdevumus, kas saistīti ar attiecīgās valsts dalībnieku piedalīšanos komitejas, sekretariāta un darba grupu sanāksmēs, izņemot 14. panta 5. punktā minētos izdevumus.

3. Puse, kuras teritorijā tiks organizēta komitejas sanāksme, sedz sanāksmes organizēšanas izdevumus.

4. Sekretariāts sagatavos ikgadēju budžetu, kurš ietver sekretariāta izmaksas un kuru iesniedz apstiprināšanai komitejā, un kuru finansē ar regulārām ikgadējām iemaksām, ko veic valstis Puses un no citiem avotiem. Biroja aprīkojumu nodrošinās Puse, kurā atrodas sekretariāts, un to parasti neiekļauj budžetā.

Ceturtā daļa – Strīdu izšķiršana

16. pants

Ja starp Pusēm rodas domstarpības attiecībā uz šā nolīguma interpretēšanu vai piemērošanu, Puses panāk risinājumu sarunu ceļā vai kādā citā tām pieņemamā starptautiska līmeņa domstarpību izšķiršanas veidā.

Piektā daļa – Nobeiguma noteikumi

17. pants – Grozījumi nolīgumā

1. Ikviena Puse var ierosināt šā nolīguma grozījumus.

2. Par visiem grozījumiem šajā nolīgumā vienojas vienprātīgi. Grozījumi stājas spēkā saskaņā ar 18. panta 2. punktā izklāstīto procedūru.

18. pants – Stāšanās spēkā

1. Nolīgumu ratificē saskaņā ar katras Puses iekšējām procedūrām.

2. Nolīgums stājas spēkā dienā, kad saņemts pēdējais rakstveida paziņojums, ar kuru Puses paziņo viena otrai par nolīguma ratificēšanu.

19. pants – Saistība ar citiem nolīgumiem

1. Nekas šajā nolīgumā neietekmē Puses tiesības un pienākumus, kas izriet no cita nolīguma, kas ir spēkā dienā, kad spēkā stājas šis nolīgums. Nekas šajā nolīgumā neietekmē Puses tiesības un pienākumus, kas izriet no ES tiesību aktiem.

2. Šā nolīguma īstenošanas vajadzībām Puses drīkst noslēgt divpusējus vai trīspusējus nolīgumus vai vienošanās, kas nav pretrunā šim nolīgumam.

20. pants – Nolīguma darbības termiņš un laušana

Nolīgums ir spēkā nenoteiktu laiku, ja vien kāda no Pusēm diplomātiskā veidā nepaziņo par savu vēlmi lauzt nolīgumu, šādā gadījumā nolīgums beidz darbību pēc sešiem mēnešiem, sākot no šāda rakstiska paziņojuma datuma. Ja vien nav panākta cita vienošanās, šāda darbības beigšana neietekmē citas spēkā esošās vienošanās vai projektus, kas sagatavoti saskaņā ar šo nolīgumu.

Sagatavots Pili 2010. gada 2. februārī četrās oriģināla kopijās angļu valodā, visas ir vienlīdz autentiskas.

TO APLIECINOT, šo nolīgumu ir parakstījušas attiecīgi pilnvarotas personas.